

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ושלם
מחלוקות וכו'. וכ"ס שער
ואם באנו כצ"ל ותיבת
דוכות נמחק:

מוסף תוספות

א לאחר מיתה, חוס' הראי"ש. ב' ואקומר חוס' כוונתו רוב פס' שמבטא רבאמי ר"ל יתעשר בן בית הכנסת מותר לעשות בית המדרש ואע"ג דרבי יוחנן פליג עליה דרבאמי חוס' מיתר דאמי ר"ל יתעשר בן בית הכנסת ר"ל חוס' פס' יתעשר חס' חוס' כוונת ר"ת חוס' הראי"ש. ד' הגאונים רביא"א. ד' וזכו בהם פס'ים. חוס' הראי"ש. ו' ק"שנים עצמם במיתת הארון. ש. א' בין גדולה בין קטנה הארון בעל. ש. א' ומיתת הארון בעל. ש. א' שם נוסף, רבי. ש. א' מיתת הארון מבקיע אמרו ולא סמך הלאה שם שאין לו ד' לכות בעצמו מחמתיו בן זכר בן זכר ונולד מיון שהיה משכב רבו, רבי. ב' במכתבתיו חוס' אביא שלם מחלות. רביא"א.

תום' ר"י הזקן

[דגטיס ירד באיר כאחז]
...חשוב כאילו הוא ביד
הארזן קו אמריגן שלא
יצא שטר השחור מיד
הארזן דגטיס ירד באים
כאחז נשתק שני קו יג
שחורו נעשה לו יד לקבל
השטר ואין לארזן שום
זכירה בו. שלא מדעתו.
שם עבר. תוב חיה לעבר.
עבדא דהאפקא רחא ליה
ונת לו שפארו כבת חורין
כדי שיחא מותר שפחה
דוילא ליה ופריצא [ליה]
ושכיחא ויהי טפי מבת

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

הוא נשאר לכל זאת: ודלא כאבא
האפי' לאחר זמן זכה בהן:
זאת את עצמו אינו פדוי דמה
האי קנה עצמו ע"י אחרים:

זה פירש למיתה וזה פירש לחיים ואיכא דאמרי קטן הוה ^א ודלא כאבא שאול ^ב דתניא גר שמת ובזכו ישראל נכסיו והיו בהן עבדים בין גדולים בין קטנים קנו עצמן בני חורין אבא שאול אומר "גדולים קנו עצמן בני חורין קטנים בהן המחזיק בהן וזה בהן: וקונה את עצמו בכסף כו'": בכסף ע"י אחרים אין ^ג אבל לא על ידי עצמו במאי עסקינן אילמא שלא מדעתו מכדי שמענא ליה לר' מאיר ^ד דאמר חוב הוא לעבד שיצא מיד רבו לחירות ותניא ^ה זכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לו אלא בפניו אלא פשיטא מדעתו והא קמשמע לן על ידי אחרים אין על ידי עצמו לא אלמא אין קנין לעבד בלא רבו אי הכי אימא סיפא בשטר על ידי עצמו על ידי עצמו אין על ידי אחרים לא ואי מדעתו על ידי אחרים אמאי לא וכי תימא מאי ע"י עצמו אף ע"י עצמו והא קמ"ל דגישו וידו באים כאחד והא לא תני הכי דתניא ^ו בשטר ע"י עצמו ולא ע"י אחרים דברי ר"מ אמר אביי לעולם שלא מדעתו ושאיני כסף הואיל וקני ליה בעל כורחיה מקני ליה בעל כורחיה אי הכי שטר נמי ^ז האי שטרא לחוד והאי שטרא לחוד הכא נמי האי כספא לחוד והאי כספא לחוד שביטא מיהא חד הוא רבא אמר כסף קבלת רבו גרמה לו שטר קבלת אחרים גרמה לו: וחכמים אומרים 'בכסף ע"י עצמו: בכסף ע"י עצמו אין ע"י אחרים לא אמאי נהי נמי דשלא מדעתו מכדי שמענא להו לרבנן דאמרי זכות הוא ^ח שיצא מתחת יד רבו לחירות ותניא זכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לו אלא בפניו וכ"ת מאי ע"י עצמו אף ע"י עצמו וקמ"ל דיש קנין לעבד בלא רבו א"ה אימא סיפא בשטר ע"י אחרים ולא על ידי עצמו והא קיימא לן ^ט דגישו וידו באין כאחד וכי תימא מאי ע"י אחרים אף ע"י אחרים והא קמ"ל דיוכות הוא לעבד שיצא מיד רבו לחירות אי הכי נערכינהו וניתנינהו בכסף ובשטר בין ע"י אחרים בין על ידי עצמו אלא בכסף בין ע"י אחרים בין ע"י עצמו בשטר ע"י אחרים ולא ע"י עצמו ור"ש בן אלעזר הוא ^י דתניא ר' שמעון בן אלעזר אומר אף בשטר על ידי אחרים ולא ע"י עצמו ^{יא} וישלש מחלוקות בדבר אמר רבה מ"ט דר' שמעון בן אלעזר ^{יב} גומר לה לה מאשה מה אשה עד שיצא גט לרשות שאינה שלו ^{יג} אף עבד נמי עד שיוציא גט לרשות שאינה שלו כע' רבה לר'

ע"י עזמו ודקימא לן גיטו
והאי דלא ערבינהו ומניניהו
אבל רישא ה"ק ליה רבנן
וכ"ש ע"י אחרים דזכות לו
לפרש שלם מחלוקות ולומר
בין ע"י אחרים ובשטר ע"י
מעמן לן אלעזר סבר כר'
וכרבנן בשטר דלון גיטו וידו
וכדפרשית דרישא דמילתא
אבל לבעל לגופה: שאינא שלו. ש

כג.

עין משפט
נר מצוה

רָחֵל אַ מִי שֶׁנֶּחֱסֵה
וְיֵשֶׁה וְתִזְכָּה לִבָּהּ
מִגַּם שֶׁנֶּחֱסֵה יוֹד
מִן רֶגֶם שֶׁנֶּחֱסֵה
וְיֵשֶׁה מִי עֵדֶם שֶׁנֶּחֱסֵה
רָחֵל בִּי מִי שֶׁנֶּחֱסֵה
וְיֵשֶׁה וְתִזְכָּה לִבָּהּ
וְיֵשֶׁה מִלְּהוֹת עֵדֶם
וְיֵשֶׁה מִן הַלֵּא טוֹשֵׁה
וְיֵשֶׁה מִן רֶגֶם שֶׁנֶּחֱסֵה
רָחֵל אַ מִי שֶׁנֶּחֱסֵה
עֵדֶם לִבָּהּ מִגַּם
רֶגֶם שֶׁנֶּחֱסֵה
רָחֵל אַ מִי שֶׁנֶּחֱסֵה
טוֹשֵׁה שֶׁנֶּחֱסֵה
מִן
וְיֵשֶׁה מִן רֶגֶם שֶׁנֶּחֱסֵה
הַלֵּא טוֹשֵׁה שֶׁנֶּחֱסֵה
מִן
רָחֵל אַ מִי שֶׁנֶּחֱסֵה
טוֹשֵׁה שֶׁנֶּחֱסֵה
מִן

מוסף רשמי

[illegible]

תוֹב רַ"י הוֹקֵן (הַסֵּסֶר)
חֲרוֹק. קִבְּלָה רַבִּי גֵרְשָׁה
לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְאִין אֵין
יִשְׁשֶׁה מִשְׁשֶׁה הַשְׁחֹרֹד
הָיָה חֲתוּל כִּי שִׁירָה
הָיָה אֵינִי לִנְנוֹעַ שְׂדֵה
מִקְבֵּל מִצְוֹת הַתְּעֻלָּה
עִמָּךְ וְרוֹחַ מִשְׁחֹרֹד
מֵאִלּוּ. אֲכַל כִּשְׁשֶׁר
אִם מִקְבֵּל הַשְׁחֹרֹד וְאִין
מִשְׁחֹרֹד אֲחֻתָּה קִבְּלָה
וְאִין חֲתוּל לִי לְאֹהֶם
כְּפֹנִי. דְּשָׁל מִצְוֹת.
דְּהָא אִמְרַת עַל יְדֵי
אֲחִימַל. אֲלֹוּמִי שִׁירָה
מִדְּעַת הַעֲבֹד. וְאִין חֲרִידִל.
לְדִרְכֵּן נָמִי אִסְרִינִי אֵין
דְּהָא בִּיאֵן מִשְׁחֹרֹד אֵין
עַל יְדֵי אֲחִימַל שִׁירָה
מִדְּעַת שְׁלֹשׁ מִתְּחֻלָּה.
דְּהָא שְׁמִעִין בְּן אֲלֹוּ
סִיל לְאֵין אִסְרִינִי נָמִי וְדִין
בִּיאֵן אֲחֻתָּה.